

Lovforslag nr. L 53. Fremsat den 16. januar 1991 af landbrugsministeren (Tørnæs)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om tilvirkning og forhandling en gros m.m. af mejeriprodukter

§ 1

I lov nr. 186 af 30. marts 1973 om tilvirkning og forhandling en gros m.m. af mejeriprodukter foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som *stk. 2, 3 og 4*:

»*Stk. 2.* Reglerne vedrørende indførsel i § 10, *stk. 1, § 12, stk. 1, § 13, stk. 1, § 14, stk. 1 og § 16, stk. 1*, finder ikke anvendelse på indførsel fra lande, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

Stk. 3. Reglerne i § 15 finder ikke anvendelse på produkter, der indføres fra lande, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

Stk. 4. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om indførsel af de i §§ 1 og 16 nævnte produkter fra lande, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.«

2. I § 3 ændres »ministeren for forureningsbekæmpelse« til: »sundhedsministeren«.

3. § 7, *stk. 2*, ophæves.

4. § 8 affattes således:

»§ 8. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om anvendelse af kvalitetsmærket kaldet »lurmærket« og de dertil knyttede mærker, herunder om kvalitetskravene og kontrollen ved anvendelse af mærkerne.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om, at private institutioner medvirker ved varetagelse af opgaver efter *stk. 1* og om klage over disse institutioners afgørelser.«

5. § 9 ophæves.

6. I § 10, *stk. 1*, ændres »statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m.« til: »tilsynsmyndigheden«.

7. I § 10, *stk. 3*, ændres »statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m.« til: »tilsynsmyndigheden«.

8. I § 12, *stk. 1*, ændres »statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m.« til: »tilsynsmyndigheden«.

9. I § 12, *stk. 3*, ændres »statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m.« til: »tilsynsmyndigheden«.

10. I § 13, *stk. 1*, ændres »statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m.« til: »tilsynsmyndigheden«.

11. I § 13, *stk. 3*, ændres »statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m.« til: »tilsynsmyndigheden«.

12. I § 14, *stk. 1*, ændres »statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m.« til: »tilsynsmyndigheden«.

13. I § 14, *stk. 2*, ændres »statskontrollen« til: »tilsynsmyndigheden«.

14. I § 17, *stk. 2*, ændres »statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m.« til: »Veterinærdirektoratet«.

F. t. l. vedr. mejeriprodukter

15. § 17, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Tilsynsmyndigheden er berettiget til at foretage eftersyn af produkterne og til uden erstatning at udtage prøver i det omfang, det er nødvendigt for at undersøge deres beskaffenhed. Det påhviler virksomheden at yde den bistand, der er nødvendig ved foretagelsen af kontrollen. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om udtagning og undersøgelse af prøver.«

16. § 19, stk. 1, affattes således:

»Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 7, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1 og 2, § 12, stk. 1, § 13, stk. 1, § 14, stk. 1, § 17, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, 2. pkt.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. marts 1991.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov om tilvirkning og forhandling en gros m.m. af mejeriprodukter, mejeriproduktloven, er fra 1973 og er på mange punkter ikke længere tidssvarende. Tilsvarende gælder loven om mælk og konsummælkprodukter fra 1975. Blandt andet er der behov for en række tilpasninger i lyset af udviklingen af EF-retten og den almindelige tekniske udvikling. Det er derfor hensigten i nær fremtid at indlede en tilbundgående revision af de nævnte regelsæt, hvorunder reglerne vedrørende mejeriprodukter og konsummælk blandt andet sammenskrives og tilpasses udviklingen. Med nærværende lovforslag foreslås derfor alene de ændringer i mejeriproduktloven, som ikke kan afvente en mere tilbundgående lovrevision.

1. Mejeriproduktlovens gældende regler, hvorefter indførsel af mejeriprodukter, herunder de i § 16 nævnte erstatningsprodukter, forudsætter Landbrugsministeriets autorisation eller tilladelse, strider for så vidt angår indførsel fra de øvrige EF-lande mod reglerne i EØF-Traktaten om varernes frie bevægelse. Tilsvarende gælder, at der ikke vil kunne fastsættes særlige begrænsninger for anvendelse af mejeriprodukter, der lovligt er indført fra andre EF-lande.

Det foreslås derfor, at de nævnte regler indskrænkes til kun at omfatte indførsel fra lande uden for EF.

Det foreslås samtidig, at landbrugsministeren bemyndiges til for indførsel fra EF-lande at fastsætte de regler under hensyn til Traktatens bestemmelser, der er nødvendige for at beskytte den offentlige sundhed m.m.

2. Produktion af blandingsprodukter af mælkefedt og vegetabilsk fedt er ifølge den gældende mejeriproduktlov forbudt, idet tilvirkning og behandling af mejeriprodukter ikke må foregå i lokaler, hvori der tillige behandles eller opbevares andre fedtstoffer eller andre proteiner end mælkefedt og mælkeprotein, eller i lokaler, der står i umiddelbar forbindelse med disse. Landbrugsministeren kan dog dispensere fra forbuddet, og Landbrugsministeriet har siden foråret

1990 dispenseret fra bestemmelserne, blant andet under hensyn til, at EØF-Traktaten udelukker et forbud mod indførsel af blandingsprodukter produceret i andre EF-lande. Det er i øvrigt Landbrugsministeriets opfattelse, at der ikke længere er nogen baggrund for at hindre tilvirkning af blandingsprodukter af den nævnte type i Danmark. Det gældende forbud foreslås derfor ophævet.

3. Lurmærket, som siden 1911 har været registreret af Landbrugsministeriet, er i Danmark registreret som et fællesmærke, der garanterer produktets kvalitet og oprindelse. Lurmærket og en række dertil knyttede vare- og fællesmærker er endvidere registreret i en lang række andre lande. Mærkerne anvendes i dag kun på smør, ost og mælkekonserves.

I handlingsplanen for afbureaukratisering foreslås registreringen af lurmærket og de dertil knyttede mærker overdraget til erhvervet, idet man ikke længere finder, at kvalitetskontrol bør være et offentligt anliggende.

Det foreslås derfor i lovforslaget, at landbrugsministeren bemyndiges til på en række betingelser at overdrage registreringen af mærkerne til mejerierhvervet og til fremover at fastsætte de bestemmelser, som i øvrigt vil være nødvendige for at videreføre mærkerne som beskyttede fælles- eller varemærker. Hjemmelen til at fastsætte regler om kvalitetsmærkning og -kontrol i øvrigt foreslås samtidig ophævet.

Spørgsmålet om overdragelse af registreringen af lurmærket til erhvervet har været forhandles med Danske Mejeriers Fællesorganisation, og der er opnået enighed om en aftale, hvorefter Fællesorganisationen på en række betingelser overtager rettigheder og forpligtelser i forbindelse med de nævnte mærker i forhold til lande, hvor mærkerne stadig skønnes at have en markeds mæssig interesse. Ifølge aftalen, der indgår under forbehold af, at der gennemføres de fornødne lovændringer, overtager Fællesorganisationen mærkerne pr. 1. marts 1991.

Ifølge aftalen skal enhver i Danmark beliggende virksomhed, der er godkendt til forarbejdning af mælk og mælkeprodukter, uanset medlemsskab af Danske Mejeriers Fællesorganisation, have adgang

til at benytte mærkerne, dersom virksomheden opfylder de af Fællesorganisationen fastsatte betingelser for mærkernes anvendelse.

Mærkerne må, bortset fra modermælksstatninger, kun anvendes på mælkeprodukter, hvis indhold af fedt alene udgøres af mælkebestanddele fra danske køer. Landbrugsministeriet kan dog, hvis den strukturelle udvikling nødvendiggør det, tillade anvendelse af mærkerne på mælkeprodukter, til hvis fremstilling der er anvendt importerede mælkeprodukter af tilsvarende kvalitet.

Landbrugsministeriet har indtil 1. januar 1996 ret til at opsigte mærkernes registrering eller træffe anden beslutning vedrørende deres administration, såfremt der opstår uenighed med Danske Mejeriers Fællesorganisation om anvendelsen af mærkerne, herunder om de kvalitets- og kontrolkrav, som bør finde anvendelse.

Såfremt Danske Mejeriers Fællesorganisation opfører med sin virksomhed, vil Landbrugsministeriet efter forhandling med Fællesorganisationen skulle træffe afgørelse om mærkernes fremtidige anvendelse og placering.

Alle udgifter forbundet med aftalens gennemførelse og fremtidige udgifter i forbindelse med mærkernes vedligeholdelse og administration afholdes af Danske Mejeriers Fællesorganisation.

Aftalen er endelig forsynet med en revisionsklausul, hvorefter parterne kan tage den op til genforhandling, såfremt udviklingen tilsiger det.

Lurmærket og de dertil knyttede fælles- og varemærker er registreret i 51 lande. En afklaring af de vilkår, hvorunder mærkerne kan overdrages til Danske Mejeriers Fællesorganisation, beror på stillingtagen hos registreringsmyndighederne i de pågældende lande. Det er således ikke muligt på forhånd at afklare de nævnte forhold.

For en række landes vedkommende antages der ikke at være problemer forbundet med en umiddelbar overdragelse af registreringen fra Landbrugsministeriet til Fællesorganisationen. I relation til disse lande forudsættes mærkerne overdraget til Fællesorganisationen snarest muligt.

Det er imidlertid vurderingen, at varemærkelovgivning i nogle lande vil hindre en umiddelbar overdragelse til Fællesorganisationen. Der vil således efter de foreliggende oplysninger f.eks. i Tyskland skulle hengå en periode fra Landbrugsministeriets afregistrering af mærkerne, inden mærkerne kan nyregistreres af Fællesorganisationen. Mærkerne vil i denne periode ikke nyde varemærkeretlig beskyttelse, og der vil formentlig ikke kunne skabes sikkerhed for, at mærkerne efterfølgende vil kunne genregistreres af Fællesorganisationen.

Landbrugsministeriet finder, at det bør hindres, at varemærkerne og den dermed forbundne goodwill for danske mælkeprodukter på denne måde fortabes i lande, hvor en overdragelse er udelukket eller ikke kan ske umiddelbart. For så vidt angår lande, hvor dette vil være tilfældet, tænkes Landbrugsministeriets registrering af mærkerne derfor opretholdt, når dette kan ske uden at involvere anden offentlig regulering af mærkernes anvendelse end den, der forudsættes med nærværende lovforslag.

Det foreslås således, at Landbrugsministeriet, i det omfang varemærkeretlige forhold umuliggør en overdragelse af registreringen af mærkerne til Danske Mejeriers Fællesorganisation, bevarer registreringen af mærkerne. Det foreslås samtidig, at landbrugsministeren i forbindelse hermed skal kunne bemyndige Danske Mejeriers Fællesorganisation til at varetage al fysisk og administrativ kontrol med mærkernes anvendelse, således at Landbrugsministeriet herefter alene skal udøve et overopsyn med mærkernes anvendelse. Overopsynet forudsættes alene at bestå i indseende med, at de vilkår og den kontrol, som Danske Mejeriers Fællesorganisation fastsætter som betingelse for mærkerne anvendelse, er i overensstemmelse med betingelserne for overdragelsen.

Det forudsættes endvidere med forslaget, at landbrugsministeren, i tilfælde af at Fællesorganisationen ophører eller i situationer, hvor Landbrugsministeriet i henhold til den indgående aftale påny overtager mærkernes administration, skal være berettiget til at træffe de nødvendige bestemmelser angående mærkerne fremtidige administration, herunder eventuelt træffe aftale med en anden repræsentativ landbrugsorganisation angående mærkerne. Endelig forudsættes det, at landbrugsministeren kan afregistrere mærkerne i det omfang, der ikke længere skønnes at være markedsmæssig basis for at opretholde dem.

4. Overdragelse af lurmærkerregistreringerne til Danske Mejeriers Fællesorganisation er et led i handlingsplanen for afbureaukratisering. Der forventes en årlig besparelse for statskassen på ca. 2 mio. kr., svarende til de udgifter, som hidtil har været afholdt af Landbrugsministeriet i forbindelse med kontrol og administration af lurmærkerne. Samtidig bortfalder indtægter fra smørbøder på ca. 100.000 kr.

5. Følgende organisationer har været hørt over lovforslaget: Landbrugsrådet, Danske Husmandsforeninger, De Danske Landboforeninger, Tolvmandsforeningerne, Danske Mejeriers Fællesorganisation, Margarine Industriens Fælles-Udvalg og Forbrugerrådet.

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 1. Der er endnu ikke fastsat harmoniserede EF-bestemmelser vedrørende beskyttelse af den offentlige sundhed m.m. i forbindelse med handel med mejeriprodukter og blandingsprodukter. Når sådanne bestemmelser foreligger, vil de kunne implementeres i dansk ret i medfør af bestemmelsen.

Til nr. 2

Ændringen foreslås på baggrund af, at levnedsmiddellovens administration nu henhører under sundhedsministeren.

Til nr. 3

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2. I foråret 1990 meddeltes konkrete tilladelser i medfør af § 7, stk. 2.

Bestemmelsen har hidtil udelukket fastsættelse af generelle regler om produktion af blandingsprodukter på mejerier. Sådanne bestemmelser vil efter ophævelse af § 7, stk. 2, kunne fastsættes i medfør af § 16.

Fremstilling forudsætter, indtil sådanne regler er fastsat, Veterinærdirektoratets tilladelse i medfør af de gældende autorisationsbestemmelser for mejerier.

Til nr. 4

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3. I henhold til den med Danske Mejeriers Fællesorganisation indgåede aftale vil Landbrugsministeriet indtil 1. januar 1996 været berettiget til påny at overtage rettigheder og forpligtelser i relation til de mærker, som er overdraget til Fællesorganisationen, såfremt der mellem Landbrugsministeriet og Fællesorganisationen opstår uenighed angående de vilkår, som Fællesorganisationen fastsætter for mærkernes anvendelse eller angående administrationen af mærkerne.

I den situation vil Landbrugsministeriet skulle kunne træffe de fornødne dispositioner med hensyn til mærkernes fremtidige administration, f.eks. indgå aftale om, at mærkerne fremover skal administreres af en anden repræsentativ organisation. En sådan aftale forudsættes at kunne etableres i medfør af den foreslåede bemyndigelse.

På baggrund af den med Danske Mejeriers Fællesorganisation indgåede aftale må det forventes, at Landbrugsministeriet i begrænset omfang vil skulle opretholde registreringen af lurmærkerne i visse lan-

de i Landbrugsministeriets navn. Landbrugsministeriets registrering af mærkerne vil skulle opretholdes i en kortere eller længere periode, afhængigt af de varemærkeretlige muligheder for at overdrage mærkerne til Fællesorganisationen. Det kan ikke udelukkes, at det for visse landes vedkommende vil vise sig nødvendigt, at Landbrugsministeriet varigt opretholder registreringen af mærkerne, fordi visse ikke med sikkerhed vil kunne genregistreres af Fællesorganisationen.

For så vidt angår de situationer, hvor Landbrugsministeriet må opretholde registreringen af mærkerne, er det hensigten, at landbrugsministeren i medfør af bestemmelsen bemyndiger Danske Mejeriers Fællesorganisation til på Landbrugsministeriets vegne at varetage kontrol og administration i forbindelse med mærkernes anvendelse.

Der forudsættes derfor udstedt bekendtgørelsesregler, hvorefter Fællesorganisationen bemyndiges til at administrere de mærker, der fortsat er registreret i Landbrugsministeriets navn, i overensstemmelse med de vilkår, der er gældende for de mærker, der er overtaget af Fællesorganisationen.

Landbrugsministeriet forudsættes i den forbindelse alene at udøve et oversyn med administrationen af mærkerne. Overopsynet forudsættes baseret på, at Fællesorganisationen orienterer Landbrugsministeriet om de vilkår, der gælder for mærkernes anvendelse og om, i hvilket omfang de anvendes. Den fysiske kontrol forudsættes alene varetaget af Fællesorganisationen. Adgangen til at indbringe klager over Fællesorganisationens afgørelser i forbindelse med administrationen vil i øvrigt bidrage til at sikre, at Landbrugsministeriet i givet fald sikres indseende i forhold, som bør give anledning til indgriben. Det må imidlertid understreges, at tanken med privatiseringen af lurmærkerne er, at der skal herske en vis frihed ved administrationen af dem, og at Landbrugsministeriet i videst muligt omfang skal frigøres for administrative opgaver i relation til mærkerne fremover. Klageadgangen forudsættes således begrænset til situationer, hvor der opstår spørgsmål om forskelsbehandling af virksomheder, der ønsker at benytte lurmærket. Klageadgangen vil derimod ikke skulle omfatte konkrete smørbedømmelser, idet behandling af klager vedrørende bedømmelse af smørkvaliteten ville forudsætte en kontinuerlig offentlig indsigt med bedømmelserne, bedømmelseskriterier og bedømmelsesklasser.

Ifølge de gældende regler om kvalitetsmærkning må udførsel af danskproduceret smør, ost og mælkekonserver kun finde sted, såfremt produkterne er mærket med lurmærket.

Statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m. har dog i december 1988 dispenseret fra kravet for såvidt angår ost.

Lurmærkningskravet for smør og mælkekonserves produceret med henblik på eksport er stadig gældende, men Veterinærdirektoratet har i nogle tilfælde givet dispensation herfra.

De nævnte bestemmelser forudsættes ophævet, således at pligten til at anvende lurmærket ved eksport bortfalder.

I henhold til markedsordningen for mælk og mejeriprodukter forudsættes smør, der leveres til en række EF-finansierede ordninger, at være lurmærket. I forbindelse med fremsættelse af nærværende lovforslag er Kommissionen blevet opfordret til at fremsætte forslag om ændring af gældende regler, således at lurmærkekravet erstattes af passende kvalitetskrav.

Disse kvalitetskrav for smør, der leveres til de nævnte EF-støtteordninger, vil blive underlagt offentlig kontrol.

Til nr. 5

Regler vedrørende anvendelse af lurmærket vil kunne fastsættes i medfør af den foreslåede § 8.

Til nr. 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 og 14

Statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m. er med virkning fra 1. januar 1990 blevet inkorporeret i Veterinærdirektoratet.

Til nr. 15

Ændringen er alene af redaktionel karakter. De nævnte regler forventes fastsat af Veterinærdirektoratet.

Til nr. 16

Ændringen af straffebestemmelsen er en redaktionel konsekvensændring.

Til § 2

Lurmærkeregistreringen forudsættes overdraget til Danske Mejeriers Fællesorganisation pr. 1. marts 1991. De forventede statslige besparelser er indarbejdet i forslag til finanslov for 1991.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. I § 2 indsættes som *stk. 2, 3 og 4:*

»*Stk. 2. Reglerne vedrørende indførsel i § 10, stk. 1, § 12, stk. 1, § 13, stk. 1, § 14, stk. 1 og § 16, stk. 1, finder ikke anvendelse på indførsel fra lande, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.*

Stk. 3. Reglerne i § 15 finder ikke anvendelse på produkter, der indføres fra lande, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

Stk. 4. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om indførsel af de i §§ 1 og 16 nævnte produkter fra lande, der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.«

§ 2. Bestemmelserne i denne lov og i de forskrifter, der er udsendt i medfør af loven, gælder alene for tilvirkning, behandling, forhandling en gros, indførsel og udførsel samt dertil knyttet opbevaring og transport af mejeriprodukter.

2. I § 3 ændres »ministeren for forureningsbekæmpelse« til: »sundhedsministeren«.

§ 3. Forinden der fastsættes bestemmelser i medfør af loven, forhandler landbrugsministeren med De Danske Mejeriers Fællesorganisation og andre landsomfattende organisationer, hvis interesser berøres af bestemmelserne. Hvis bestemmelserne berører områder, der henhører under ministeren for forureningsbekæmpelse eller andre ministre, forhandler ministeren tillige med vedkommende minister.

3. § 7, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 2. Tilvirkning og behandling af mejeriprodukter må ikke uden landbrugsministe-

rens tilladelse foregå i lokaler, hvori der tillige behandles eller opbevares andre andre fedtstoffer eller andre proteiner end mælkefedt og mælkeprotein, eller i lokaler, der står i umiddelbar forbindelse med disse.

4. § 8 affattes således:

»§ 8. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om anvendelse af kvalitetsmærket kaldet »lurmærket« og de dertil knyttede mærker, herunder om kvalitetskravene og kontrollen ved anvendelse af mærkerne.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om, at private institutioner medvirker ved varetagelse af opgaver efter *stk. 1* og om klage over disse institutioners afgørelser.«

Kapitel 3

Kvalitetsmærkning

§ 8. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om den nærmere udformning og fremstilling af det som kvalitetsmærke for visse danske mejeriprodukter hidtil benyttede fællesmærke, kaldet »lurmærket«, samt af andre af ham fastsatte kvalitetsmærker. Ministeren kan træffe bestemmelser til sikring af, at kvalitetsmærkede produkter kan identificeres.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om, under hvilke betingelser og på hvilken måde danske mejeriprodukter eller disses emballage på tilvirkningsstedet må forsynes med lurmærket eller andet af ham fastsat kvalitetsmærke. Han kan fastsætte bestemmelser om, i hvilket omfang danske produkter, der udføres her fra landet, skal være forsynet med sådanne mærker, samt i hvilket omfang og på hvilke betingelser produkterne og disses emballage må forsynes med mærkerne uden for tilvirkningsstedet. Han kan endvidere fastsætte be-

stemmelser om, at andre under hans område hørende danske produkter end de af denne lov omfattende kan eller skal forsynes med lurmærket eller andet af ham fastsat kvalitetsmærke.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte særlige bestemmelser om engrosforhandling af kvalitetsmærkede mejeriprodukter, herunder fastsætte skærpede bestemmelser om lagerlokaler og indretning.

5. § 9 ophæves.

§ 9. Uden landbrugsministerens tilladelse må tom emballage eller emballagedele, der er forsynet med lurmærket, ikke forhandles eller udføres her fra landet.

Stk. 2. Lurmærket eller mærker, der kan forveksles hermed, samt mærker, der indeholder afbildning af en lur i en hvilken som helst forbindelse, må ikke uden landbrugsministerens tilladelse anvendes på andre varer eller på emballage, i varemærker eller i annoncering for andre varer end sådanne, der efter bestemmelser fastsat i medfør af § 8, stk. 2, må være forsynet med lurmærket.

Stk. 3. Gengivelser af lurmærket eller af mærker, som kan forveksles dermed, eller som indeholder afbildning af en lur i en hvilken som helst forbindelse, må ikke uden landbrugsministerens tilladelse fremstilles eller indføres her til landet. Det samme gælder fremstilling af stempler, klicheer o.lign., der er nødvendige til fabrikation af sådanne mærker.

Stk. 4. landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at reglerne i stk. 1-3 skal gælde for andre kvalitetsmærker, der er fastsat i medfør af denne lov.

6. I § 10, stk. 1, ændres »statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m.« til: »tilsynsmyndigheden«.

§ 10. Tilvirkning og behandling af smør må kun foretages af virksomheder, der af statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m. har modtaget autorisation hertil på betingelser, der fastsættes af landbrugsministeren. Det samme gælder indførsel og udførsel af smør.

7. I § 10, stk. 3, ændres »statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m.« til: »tilsynsmyndigheden«.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om, at virksomheder, som forhandler smør og gros, skal foretage anmeldelse til statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om de pågældende lagerlokaler og indretning.

8. I § 12, stk. 1, ændres »statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m.« til: »tilsynsmyndigheden«.

§ 12. Tilvirkning af ost og smelteost må kun foretages af virksomheder, der af statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m. har modtaget autorisation hertil på betingelser, der fastsættes af landbrugsministeren. Det samme gælder udskæring eller anden behandling af ost og smelteost, tilvirkning af ostepulver med henblik på forhandling en gros samt indførsel og udførsel af ost, smelteost og ostpulver.

9. I § 12, stk. 3, ændres »statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m.« til: »tilsynsmyndigheden«.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om, at virksomheder, som forhandler ost og smelteost en gros, skal foretage anmeldelse til statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om de pågældende lagerlokaler og indretning.

10. I § 13, stk. 1, ændres »statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m.« til: »tilsynsmyndigheden«.

§ 13. Tilvirkning, indførsel og udførsel af mælkekonserver må kun foretages af virksomheder, der af statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m. har modtaget autorisation hertil på betingelser, der fastsættes af landbrugsministeren.

11. I § 13, stk. 3, ændres »statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m.« til: »tilsynsmyndigheden«.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om, at virksomheder, som forhandler mælkekonserver en gros, skal foretage anmeldelse til statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m.

12. I § 14, stk. 1, ændres »statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m.« til: »tilsynsmyndigheden«.

§ 14. Tilvirkning, indførsel og udførsel af fløde- og mælkeis må kun foretages af virksomheder, der af statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m. har modtaget autorisation hertil på betingelser, der fastsættes af landbrugsministeren.

13. I § 14, stk. 2, ændres »statskontrollen« til: »tilsynsmyndigheden«.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om, at virksomheder, som forhandler fløde- og mælkeis en gros, skal foretage anmeldelse til statskontrollen.

14. I § 17, stk. 2, ændres »statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m.« til: »Veterinærdirektoratet«.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan henlægge sine tilsynsopgaver til statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m., toldvæsenet og andre centrale myndigheder.

15. § 17, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Tilsynsmyndigheden er berettiget til at foretage eftersyn af produkterne og til uden erstatning at udtage prøver i det omfang, det er

nødvendigt for at undersøge deres beskaffenhed. Det påhviler virksomheden at yde den bistand, der er nødvendig ved foretagelsen af kontrollen. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om udtagning og undersøgelse af prøver.«.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden er berettiget til at foretage eftersyn af produkterne og til uden erstatning af udtage prøver i det omfang, det er nødvendigt for at undersøge deres beskaffenhed. Det påhviler virksomheden at yde den bistand, der er nødvendig ved foretagelsen af kontrollen. Landbrugsministeren eller efter hans bemyndigelse statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m. fastsætter bestemmelser om udtagning og undersøgelse af prøver.

16. § 19, stk. 1, affattes således:

»Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes bøde den, der overtræder § 7, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1 og 2, § 12, stk. 1, § 13, stk. 1, § 14, stk. 1, § 17, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, 2. pkt.«

§ 19. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 7, stk. 1 og 2, § 9, stk. 1-3, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1 og 2, § 12, stk. 1, § 13, stk. 1, § 14, stk. 1, § 17, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, 2. pkt.